

אביינו יעקב-ישראל יעצץ נולד בעיר ורטה (ליד שירדן). בנו של גולדה וחנוך יעצץ (ניינו) ונכדו של הרב יעצץ הידוע בפולין דאז. סבו הוריש לאבי הרבה מאד ספרים שהוא חיברם וכיסו קיר שלם בביתנו. זוכרת אני עד היום את מגילת אסתר הכתובה بيדו על גבי נייר פרגמנט בקוטר של 12 ס"מ, את האותיות הوزירות אפשר היה לקרוא בקלות בעזרת זוכחת מגדלה.

אבי ז"ל הגיע לקוטנה בשנת 1912 ונשא לאשה את רוזה מבית ירוחמוץון, שהיא אמי. צעירה ממנה בשנה בלבד. היה איש נבון, מוכשר, ישר וצנוע, בעל מסור ואב קפדן בחינוך ילדיו. השפעתו הייתה בדרך של הסבר הגיוני. רבים היו ידידיו בין היהודים ובין הגויים. למד צעירים ממנה בישיבה ובערבי חורף התקיימו בביתנו חוגים לתלמוד. אמרו עליו: לאלהים ולבני אדם. קולו היה ערב לאוזן ולעתים היה מחליף את החזון החולה בבית הכנסת ביום חג. נהג תמיד לשיר בבית והיה שמח בחלוקת. הושיט עזרה לכל נזק: בכיסף בעצה טובה וככבוד בריב חבריהם. אם היה צורך בפניה רשמית למוסד ממשלתי ידע יפה לנסה מכתב וכל בקשה בשפה פולנית צחה. בשנים האחרונות לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה נבחר כיושב ראש אגודת-ישראל והיה מועמד לציר לסימן הפולני מטעם האגודה. שאף לעלות ארצת ולהצטרף לבנותיו ولבנות את הארץ. הגורל האכזר רצה אחרת. הוא נספה יחד עם אמי ואחי אברהם בן ה-16 בגטו קווטנה בשנת 1943. יהיה זכרם ברוך.

רוזה יעצץ (אשת יעקב) ז"ל הייתה אשה ענוה שומרת דת ומסורת וטובת לב. בת, אם ורעה מסורת למשפחה. תמיד הושיטה יד עזרת לנזקקים בלי לפגוע ברגשותיהם. ביתה היה פתוח לפניו חיללים יהודים מקומות רחוקים ששירתו בצבא בעירנו. הם היו בקיעות סועדים את לבם בביתנו בשבתו ובחגיגים. בערבי חורף נערכו בביתנו חוגים ללימוד תורה והודות לה שפע הבית חמימות, אור ושמחה. גם לדברים הילוניים הקדישה מזמנה בין לעבודות בית ובין לעבודה בחוץ, בבית-המסחר. הייתה פעילה בזעם הורים בבית-הספר מהתחלה עד הסוף. בשנים האחרונות לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה שאפה לעלות ארץ אך הגורל האכזר רצה אחרת.

רבקה פישר (יעצע), לאה יעצע